

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Treballs decents amb sous dignes

La Jornada internacional pel Treball decent que se celebra cada any el dia 7 d'octubre està promoguda per les Nacions Unides mitjançant l'Organització Internacional del Treball (que enguany compleix 100 anys) i per la Federació Internacional de Sindicats. Es tracta d'una data que avui té entre nosaltres la màxima actualitat. Malauradament constatem que la superació de la crisi econòmica que assenyalen les grans xifres de les estadístiques econòmiques encara no ha arribat a molta gent i encara molt menys a les persones que fan les feines més senzilles i menys valorades de la nostra societat. Són moltes les persones joves, i també altres no tan joves, que per tal de treballar es veuen abocades a acceptar uns sous molt baixos que no les hi permeten viure amb dignitat i, ni tan sols, formar una família i tenir fills.

Segons el VIII Informe FOESSA, la sortida de la gran recessió ens ha dividit a la societat en tres grans blocs. La societat estancada (prop del 20%), que ja es trobava d'aquesta manera abans de la crisi i que continua igual. La societat insegura (prop del 30%), que quan mira a l'anterior es veu a prop però diferent. I per fi, la societat supèrbia (prop del 50%), la qual consumeix, dirigeix i és propietària del seu destí i, a més, condiona el dels altres.

Tot i la reducció progressiva de la desocupació, es generen treballadors pobres i exclosos, i es limiten les possibilitats d'integració de molts col·lectius. Es pot dir que «la precarietat laboral s'ha convertit ja en una manera de vida de forma estructural en la nostra societat». Les dades aportades per la Fundació en relació a l'exclusió relacionada amb l'ocupació són colpidores:

- El 14% de les persones que treballen es troben en exclusió social.
- Un de cada tres contractes temporals dura menys de set dies.
- El 15,1% de les llars pateix inestabilitat laboral greu.

Treballadors d'APASOMI, empresa d'inserció laboral de Càritas Diocesana de Terrassa

- Encara que s'ha aconseguit reduir l'exclusió per l'ocupació en un 42%, una de cada quatre persones actives del conjunt de la població es troben en situació d'exclusió de l'ocupació.
- El 20% de les persones en llars amb almenys una persona a l'atur no ha realitzat cap formació ocupacional en el darrer any.

Avui la nostra societat necessita recuperar urgentment el seu sentit comunitari i fraterno i enfortir el paper destacat que correspon a la política exercida amb honestat i transparència. També cal reconèixer que la nostra realitat laboral es va transformant i que cal treballar en vistes a la creació de noves oportunitats que permetin assegurar la reducció de la jornada laboral, l'eliminació de les hores extraordinàries i una millor conciliació entre la família i el treball.

En aquests temps tan complicats per a molta gent, el sector de l'atenció a les persones

dependents reclama molta més dedicació. S'ha de reconèixer la seva gran importància a nivell humà i s'hi han de destinar més recursos, tant personals com materials. El progressiu envelliment de la població demana solucions. Les empreses cooperatives poden tenir un paper destacat en aquest sector, conjuntament amb l'acció complementària del voluntariat, com és el cas exemplar de Càritas.

Treballs decents amb sous dignes, vet ací unes reivindicacions molt justes i molt d'acord amb l'Evangeli i que la Doctrina Social de l'Església promou. La paràbola dels treballadors llogats per treballar la vinya, la del bon samarità i tantes altres, fa més de dos mil anys que ens ensenyen el camí de l'amor. Demanem al Pare del cel que ens ajudi a tots plegats a saber buscar i trobar nous camins que ens portin a una societat amb una major solidaritat i amb una real fraternitat.

ENTREVISTA

Formació continuada

DANIEL PALAU

La Facultat de Teologia de Catalunya (FTC-AUSP) proposa un any més el curs de formació permanent, que ofereix un ventall significatiu de qüestions fonamentals de teologia avui. Les sessions, que presenten qüestions d'actualitat del pensament, la cultura, la teologia, la investigació bíblica, i també del món litúrgic, patristic, ecumènic, missioner, mèdic, filosòfic i pastoral, es fan cada dijous al matí, fins al 28 de maig, a l'Aula 1 del Seminari Conciliar de Barcelona (www.teologia-catalunya.cat). Mn. Daniel Palau, director de la Càtedra de Teologia Pastoral Arquebisbe Josep Pont i Gol, n'és el coordinador.

Per què cal una formació continuada?

La formació és una opció clara de la voluntat de seguir amb més fidelitat el camí vers la maduració personal; de seguir la proposta de Jesús més coherentment; de voler entendre una mica més la complexitat del món, que és on les persones viuen i es proposen de viure la fe, i un desig d'assolir o de refermar l'opció de la fe en una pertinença eclesial sincera.

Quin valor afegit aporta?

Està adreçada als qui vulguin continuar obrint una mica més el seu àmbit personal en relació a la pròpia realitat, per tal d'afavorir l'intent de realitzar la pròpia síntesi pastoral. I ajuda a sostenir la reflexió personal respecte de la fe, per tal d'encaminar aquells que hi participen a una reflexió pastoral i a un discerniment molt més acurat del seu propi entorn.

Per què recomanaria fer el curs?

Per valorar l'oportunitat de seguir coneixent, acollint i estimant aquelles realitats i aquells discursos contemporanis en relació a la fe que intenten ajudar-nos a expressar, manifestar i comparar la nostra fe en aquest món on vivim.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Ho hem rebut i après dels pares

«Els nostres avantpassats van ser homes de bé / i les seves obres justes no han estat oblidades. / Amb la seva descendència es conserva / la bella herència que va sortir d'ells. / Els seus descendents han estat fidels a l'aliança / i, gràcies a ells, també els seus fills. / La seva descendència continuarà per sempre / i la seva glòria no l'esborrarà» (Sir 44,10-13).

Traspassà després d'una llarga vida. Els seus fills eren a prop, com sempre. Units entre ells, units entorn el pare. Units com havien acomiadat la mare que tant influí en les seves vides i segueix influïnt amb els consells i criteris que els deixà, per continuar amb l'empresa familiar. Quan els treballadors de la funerària acudiren a la sala de vetlla per portar el difunt a la capella del tanatori i celebrar-hi la missa exequial, s'aplegà tota la família entorn del pare, de l'avi, i resaren junts, en comunitat familiar, la darrera avemaria. En comunitat familiar, en església domèstica. També ho havien fet el dia abans, a les nou de la nit, quan arribà l'hora de deixar el tanatori.

La família és espai sagrat, espai de fe, espai de formació per conèixer més

Jesús, espai de vivència on aprendre a pregar i a servir els altres per amor. És, també, espai de celebració de la fe en la pregària familiar i en la participació en les celebracions parroquials de les diverses comunitats cristianes, dels moviments... Convé treballar aquest sentit de pertinença a una família, aquest sentit de pertinença a una església domèstica, part de l'Església que escolta la Paraula de Jesús i en fa vida tot construint el Regne. Sentir-se part de l'Església universal que s'aplega entorn la taula de l'altar per escoltar la Paraula, per celebrar el misteri de la fe, la presència real de Jesús en el pa i el vi de l'eucaristia que se'ns dona com a aliment espiritual.

Ho hem rebut i après dels pares i de tots els qui ens han precedit en el seguiment de Jesús. Ho hem de transmetre als més petits i als joves. «Els seus cossos van ser sepultats en pau, / però el seu record perdura de generació en generació. / Totes les nacions parlaran de la seva saviesa / i l'assemblea del poble en farà l'elogi» (Sir 44, 14-15).

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

La calumnia contra un santo: don Orione

Luis Orione, sacerdote, apóstol de los niños de la calle, fue fundador de la Obra de la Divina Providencia inspirándose en el sentido de la Providencia de San José Benito Cottolengo, fundador del Cottolengo de Turín (el Cottolengo de Barcelona lo fundó el P. Alegre). Los llamados *Cottolengos de don Orione*, son unos hogares para enfermos no atendidos, en los que se vive con alegría. Se reza. Se trabaja, según sus fuerzas. Se ama a Dios. Se ama y se sirve a los más abandonados. Se ve y se sirve a Cristo. Y todo con santa alegría. «¿Quién puede ser más feliz que nosotros?»

Don Orione vivía sin fuerzas, enfermo. El médico le dictaminó ¡sífilis! Cayó sobre él el estigma de haber traicionado el voto de cas-

idad. Fue, por envidia, calumniado. Murió años después, en 1940.

Epílogo: «Un barbero, en su lecho de muerte, pidió la presencia de un sacerdote y dos testigos para revelar la verdad de un hecho que no le dejaba vivir ni morir en paz. Confesó que él era el barbero de la Obra de Messina, que cortaba el pelo a don Orione, y que un miembro de la Congregación le sobornó y él aceptó. Debía hacerle una pequeña herida involuntaria en la nuca, con la navaja, y proceder enseguida a desinfectarla con un frasco que contenía pus de una persona sífilítica.»

El barbero reparó la calumnia, restituyó la fama y obtuvo el perdón y la paz. Orione fue declarado santo el 2004. ¡Laus Deo!

Lectures de la missa diària i santoral

7. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / Sl: Jn 2 / Lc 10, 25-37]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571). Sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julita, vg. i mr.

8. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / Sl 129 / Lc 10,38-42]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / Sl 85 / Lc 11,1-4]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund. Sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dijous [Mt 3,13-4,2a / Sl 1 / Lc 11,5-13]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana. Sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Divendres [Jl 1,13-15; 2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26]. Santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851). Sant Germà, bisbe i mr. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963).

12. □ Dissabte [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó. Sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ † Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2Re 5,14-17 / Sl 97 / 2Tm 2,8-13 / Lc 17,11-19]. Mare de Déu del Remei. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Habacuc

(Ha 1,2-3;2,2-4)

¿Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? ¿Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment de terminat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.

L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat, / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, / tot i haver vist les meves obres». R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'averonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor, ni de mi, queestic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

✦ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe». El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeeiria.

Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, ¿li dieu mai que entri de seguida i segui a taula? ¿No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, ¿qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan hauréu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»

Lectura de la profecia de Habacuc

(Hab 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuándo, Señor, pediré auxilio sin que me oigas, te gritaré: ¡Violencia!, sin que me salves? ¿Por qué me haces ver crímenes y contemplar opresiones? ¿Por qué pones ante mí destrucción y violencia, y surgen disputas y se alzan contiendas?

Me respondió el Señor: «Escribe la visión i grábala en tablillas, que se lea de corrido; pues la visión tiene un plazo, pero llegará a su término sin defraudar. Si se atrasa, espera en ella, pues llegará y no tardará.

Mira, el altanero no triunfará; pero el justo por su fe vivirá.

Salm responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezáis el corazón como en Meribá, / como el día de Massá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano:

Te recuerdo que reavives el don de Dios que hay en ti por la imposición de mis manos, pues Dios no nos ha dado un espíritu de cobardía, sino de fortaleza, de amor y de templanza. Así pues, no te avergüences del testimonio de nuestro Señor ni de mí, su prisionero; antes bien, toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios.

Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

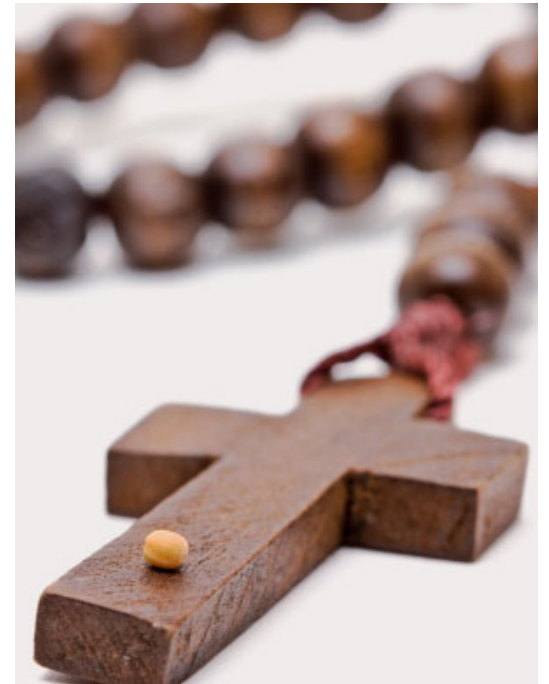
✦ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le dijeron al Señor: «Auméntanos la fe».

El Señor dijo: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: "Arráncate de raíz y plántate en el mar", y os obedecería. ¿Quién de vosotros, si tiene un criado labrando o pastoreando, le dice cuando vuelve del campo: "Enseguida, ven y ponte a la mesa"? ¿No le diréis más bien: "Prepárame de cenar, ciñete y sírveme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú"? ¿Acaso tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado? Lo mismo vosotros: cuando hayáis hecho todo lo que se os ha mandado, decid: "Somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer".»

Augmenteu-nos la fe

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Les paràboles, metàfores i comparacions evocadores, sempre són un recurs que el Senyor fa servir per generar dins nostre un pensament dinàmic. No ens vol il·lustrar, com un acadèmic, sinó que vol tocar la nostra existència i transformar-la de vella en nova; d'adormida en desperta; de fosca en lluminosa; d'incrèdula en creient. Trobem dos missatges en la lectura evangèlica d'aquest diumenge, del qual ens concentrarem només en el primer.

Comparar la fe amb un gra de mostassa és una comparació molt suggestiva. Crist ens revela com la fe (inici de la salvació) progressa paulatinament, però de manera ben segura, si no hi oposem cap resistència, fins a la santedat (cimal de la salvació). En efecte, la fe, pel poder de Déu, desenvolupa tot el seu potencial com l'arbut de la mostassa que estén el seu brançam fins a aplegar (tots) els ocells del cel i aporta ombra a (tota) persona que s'hi acosta. Així, amb voluntat i orientació universals, oferts a tothom.

Aquesta és una vocació per a nosaltres: la santedat, viscuda des de la fe, com a camí absolut i definitiu de salvació. Ara bé, això no és quelcom automàtic sinó que la gràcia de Déu ho va passant amb la nostra llibertat, que es deixa il·luminar pels rajos de la seva gràcia. Així ho ha afirmat el papa Francesc: «La manca d'un reconeixement sincer, dolorit i orant dels nostres límits és el que impedeix a la gràcia actuar millor en nosaltres, ja que no deixa espai per provocar aquell bé possible que s'integra en un camí sincer i real de creixement. La gràcia, precisament perquè suposa la nostra naturalesa, no ens fa superhomes de cop. Pretendre-ho seria confiar massa en nosaltres mateixos. [...] La gràcia actua històricament i, ordinàriament, ens pren i ens transforma progressivament» (*Gaudete et exultate*, 50).

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge 6, a les 10 h. Cinquantenari de la Romeria de la Virgen de la Lluïa a Catalunya, a la parròquia de Sant Pere de Rubí. / **A les 18.45 h.** Primeres Vespres Solemnes de la Mare de Déu del Roser al Monestir de Sant Domènec (Dominiques) a Sant Cugat del Vallès.

Dilluns 7, a les 11 h. Recés d'inici de curs per a preveres i diaques.

Dimecres 9, a les 12 h. Missa i benedicció de les noves instal·lacions de la Universitat Internacional de Catalunya al Campus de Sant Cugat.

Dijous 10, a les 19 h. Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 11, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Dissabte 12, a les 12 h. Missa de la Mare de Déu del Pilar a la Catedral i ofrena floral a la Plaça Vella amb la participació del Centre Aragones.

Diumenge 13, a les 18 h. A la Catedral, ordenació presbiteral de Mn. Pascal Mwumvaneza i diaconal de Pedro Martínez Durán.

Ordenació

El proper diumenge 13 d'octubre a les 18 h, a la Catedral, Mons. Saiz Meneses ordenarà de prevere Mn. Pascal Mwumvaneza i de diaca el seminarista Pedro Martínez Durán.

Notícies

Nou Administrador parroquial a Sant Cristòfor de Terrassa. El diumenge 8 de setembre, Mons. Salvador Cristau presidí la Missa a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa i presentà als fidels el nou Administrador parroquial, Mn. Miquel Àngel Jaimes Duarte.

Jornada Diocesana de Catequistes. El dissabte 14 de setembre, al matí, va tenir lloc al Centre Borja de Sant Cugat del

Vallès la Jornada Diocesana de Catequistes. Mn. Joan Àguila, Director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), pronuncià la conferència: «La catequesi, una casa amb les portes obertes». Al migdia, Mons Saiz Meneses presidí la Missa.

Missa amb les germanats del Rocío.

El dissabte 14 de setembre, a les 18 h, Mons. Saiz Meneses va presidir a la Catedral de Terrassa la Missa amb participació de les germanats rocieres de Catalunya que formen part de la FECAC (Federació d'Entitats Culturals Rocieres a Catalunya).

Pelegrinatge diocesà a Assís i a Bolonya. Del 19 al 22 de setembre, Mons.

Saiz Meneses presidí el pelegrinatge diocesà a Assís i Bolonya, visitant els llocs relacionats amb Sant Francesc d'Assís i Sant Domènec de Guzman i celebrant l'Eucaristia a prop dels seus sepulcres. També es visità la ciutat de Florència.

Agenda

Mes d'octubre missioner. Amb motiu del centenari de la Carta apostòlica *Maximum illud* del Papa Benet XV sobre les Missions, el Sant Pare ha demanat que es pregui especialment durant aquest mes per les Missions. A nivell diocesà, el Sr. Bisbe presideix la Missa a la Catedral el divendres 4 d'octubre a les 20 h i la pregària de Vespres aquest diumenge 6 d'octubre a les 18.45 h al Monestir de dominiques de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès. Mn. Fidel Catalán, Vicari episcopal del Vallès Occidental, presidirà la pregària de Vespres el diumenge 20 d'octubre, a les 18.30 h, al Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol a Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

Trabajos decentes con sueldos dignos

La Jornada internacional por el Trabajo decente que se celebra cada año el día 7 de octubre está promovida por las Naciones Unidas mediante la Organización Internacional del Trabajo (que este año cumple 100 años) y por la Federación Internacional de Sindicatos. Se trata de una fecha que hoy tiene entre nosotros la máxima actualidad. Desgraciadamente constatamos que la superación de la crisis económica que señalan las grandes cifras de las estadísticas económicas aún no ha llegado a mucha gente y aún menos a las personas que realizan los trabajos más sencillos y menos valorados de nuestra sociedad. Son muchas las personas jóvenes, y también no tan jóvenes, que para trabajar se ven obligadas a aceptar unos sueldos muy bajos con los que no pueden vivir con dignidad y, ni siquiera, formar una familia y tener hijos.

Según el VIII Informe FOESSA, la salida de la gran recesión nos ha dividido a la sociedad en tres grandes bloques. La sociedad estancada (cerca del 20%), que ya se encontraba de este modo antes de la crisis y que continúa igual. La sociedad insegura (cerca del 30%), que cuando mira a la anterior se ve cerca pero diferente. Y por fin, la sociedad soberbia (cerca del 50%), la que consume, dirige y es dueña de su destino y, además, condiciona el de los demás.

A pesar de la reducción progresiva del desempleo, hay muchos trabajadores pobres y excluidos, y se limitan las posibilidades de integración de numerosos colectivos. Se puede decir que «la precariedad laboral se ha convertido ya en un modo de vida de forma estructural en nuestra sociedad». Los datos aportados por la Fundación en relación a la exclusión relaciona-

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

da con el empleo son impresionantes:

- El 14% de las personas que trabajan se encuentran en exclusión social.
- Uno de cada tres contratos temporales dura menos de siete días.
- El 15,1% de los hogares sufre inestabilidad laboral grave.
- Aunque se ha conseguido reducir la exclusión por el empleo en un 42%, una de cada cuatro personas activas del conjunto de la población se encuentran en situación de exclusión del empleo.
- El 20% de las personas en hogares con al menos una persona en paro no ha realizado ninguna formación ocupacional en el último año.

Hoy nuestra sociedad necesita recuperar urgentemente su sentido comunitario y fraternal y fortalecer el papel destacado que corresponde a la política ejercida con honestidad y transparencia. También somos conscientes que nuestra realidad laboral se va transformando y que hay que trabajar en vistas a la creación de

nuevas oportunidades que permitan asegurar la reducción de la jornada laboral, la eliminación de las horas extraordinarias y una mejor conciliación entre la familia y el trabajo.

En estos tiempos tan complicados para mucha gente, el sector de la atención a las personas dependientes reclama mucha más dedicación. Hay que reconocer su gran importancia a nivel humano y hay que destinar más recursos, tanto personales como materiales. El progresivo envejecimiento de la población pide soluciones. Las empresas cooperativas pueden tener un papel destacado en este sector, conjuntamente con la acción complementaria del voluntariado, como es el caso ejemplar de Cáritas.

Trabajos decentes con sueldos dignos, he aquí unas reivindicaciones muy justas y muy de acuerdo con el Evangelio y que la Doctrina Social de la Iglesia promueve. La parábola de los trabajadores a sueldo para trabajar la viña, la del buen samaritano y tantas otras, hace más de dos mil años que nos enseñan el camino del amor. Pedimos al Padre del cielo que nos ayude a todos a saber buscar y encontrar nuevos caminos que nos lleven a una sociedad con una mayor solidaridad y con una real fraternidad.